

MUZIČKI PROGRAM SKC-a

JA PEVAM DA MI PROĐE VРЕМЕ

3. III. 1982

Kao rezultati nove programske koncepcije Redakcije muzičkog programa SKC-a, sredinom januara ove godine, pojavile su se tri ploče (pianirana je i četvrta), u saradnji DISKOS-a i SKC-a. Prva ploča je grupe OPUS-4, na drugoj se zahvaljujući trudu Nade Kolundžije susrećemo sa muzikom Džona Kejdža, dok se na trećoj pojavljuje Ansambl za drugu novu muziku. Četvrta ploča je rezervisana za grupu Interaction i specifičnu vrstu džeza koji ona neguje: »free-jazz«.

Suprotstavljajući se dogmatizmu i šematismu akademskog duha, Redakcija muzičkog programa je novu »programsку koncepciju izgradila početkom 1978. godine. Na taj način je pokušala da pronađe nove puteve. Odbijajući estetiku večno datih formi oblikovanja. Sledi afirmacija mlađih stvaralaca, koji prate i neguju nove mogućnosti muzičkog izraza; pokušaj ostvarivanja sinc stetičkog doživljaja — kombinacijom muzike sa drugim vrstama umetnosti: filmskom, likovnom i sl. Svakako da se u okviru tih planova nalazi i izdavačka delatnost (katalozi, ploče, kasete) što bi omogućilo što šire upoznavanje sa ovom vrstom muzike koja do sada u Beogradu, a i Jugosloviji, nije dovoljno poznata ni istražena.

Grupu OPUS-4 sačinjavaju četiri beogradска mlada autora: Milimir Drašković, Miodrag Lazarov Pashu, Miša Savić i Vladimir Tošić. Vodenim drugačijim pristupom muzici, njih četvorica su u početku saradivali dosta neformalno, da bi se od februara 1980.

godine organizovali u grupu. Oni ujedno predstavljaju i inicijatore nove orientacije Redakcije. Delajući u oblasti avangardne muzike, kombinovanih medija, i uopšte novog izraza, oni se zalažu za NOVI MUZIČKI PLURALIZAM.

Nada Kolundžija je bila prva koja je u našoj zemlji izvodila dela Džona Kejdža, jednog od nezaobilaznih umetnika muzike 20. veka. Visoki nivo muzičke osjetljivosti Nade Kolundžije, najbolji je dokaz da je uz generaciju kompozitora »druge nove muzike«, u nerazdvojnom kontaktu i sinhronizaciji i generacija vrsnih reproduktivnih umetnika. Nezamenljivost muzičke pojave Džona Kejdža sastoji se u činjenici da je on svojim traganjima za novim i neistraženim, obezbedio estetski nivo. Njegova koncepcija estetskog je estetika tištine. Tako, npr. »kompozicija« koja nosi naziv »4 minuta i 33 sekunde«, Kejdž sve vreme sedi za klavirom u tišini, ne svira.

Ansambl za drugu novu muziku je nastao 7. decembra 1977. godine (ovaj datum je u početku bio i naziv ansambla), okupljanjem grupe klavirista radi nastupa na koncertu Miloša Raičkovića. I njihova programska orijentacija je usmerena ka traženju Novog u muzičkom izrazu. Ova grupa izvodi onaj deo stvaralaštva koji je trenutno aktuelan, što je u saglasnosti sa programom Redakcije.

U svakom slučaju, novo je zanoćeno. Krenulo se drugačijim rukovima. Stvaralaštvo se dočaralo oslobađa ustaljenih konvencija.

vesna Ćorović